

Darja Favart

Záhada utajovaného vchodu pod citadelou Inků

**Jinak řečeno jedna archeologická
bomba**

www.mujpohlednatajemstvivesmiru.cz © 2018

Pojďte se mnou objevit záhadu utajovaného vchodu pod citadelou Inků Jinak řečeno jedna archeologická bomba

Jmenuji se Darja a mám už dospělého ženatého syna. Prošla jsem si různými profesemi, přeložila pár knih z francouzštiny a procestovala kus světa, což mi umožnilo objevovat nejen neznámé končiny, ale především odlišné mentality a tím posléze relativizovat případně se vyskytnuvší nesnáze.

Vždycky jsem si kladla spoust otázek o neběžných úkazech, přitahovaly mě neobjasněné záhady a postupně jsem tak nabývala netušených poznatků o existenci objektů, událostí a jevů, které přinášejí fantastická překvapení a vzbudiví vzrušující zvědavost dozvědět se stále víc o tom, co nám bylo dosud ukryto.

Dnes vás s nadšením zasvětim do svých zkušeností a budu tak postupně uspokojovat vaši zvědavost a touhu po odpovědích z nejrůznějších sfér.

Prohlášení: Tento materiál je informačním produktem. Jakékoliv šíření nebo poskytování třetím osobám bez souhlasu autorky je zakázáno a je porušením autorského zákona, které může být stíháno. Děkuji za pochopení a respektování tohoto sdělení

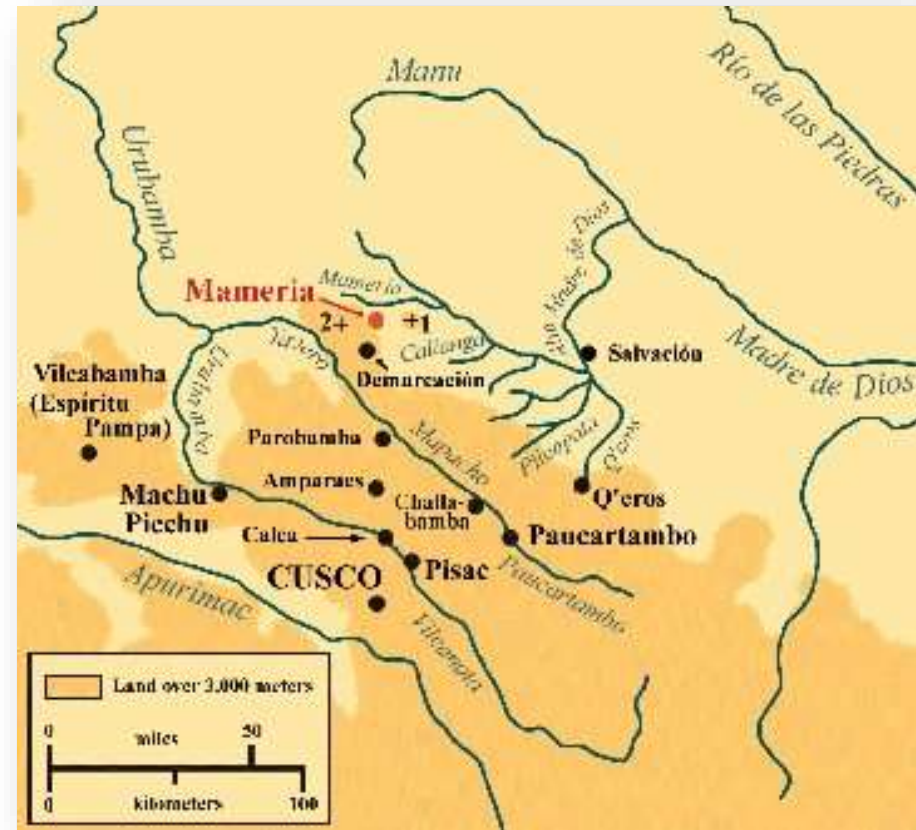
Shoda okolností?

Když jsem před lety při své první návštěvě Peru procházela jeho nejznámějším archeologickým nalezištěm, netušila jsem, že se pode mnou nacházejí prostory obsahující všestranné bohatství.

V té době tento úkryt totiž ještě nebyl objeven, a jak se dozvíme posléze, dost možná záměrně.

Jako ve většině podobných případů, stalo se tak čirou náhodou v r. 2010, kdy Francouz David Krispi trávil s rodinou své prázdniny v Peru.

Zavítali pochopitelně i na toto enigmatické, spoustu teorií a polemik vzbuzující místo a nechtěně tam strávili několik dnů, neboť v r. 2010 znemožnily prudké deště železniční přepravu mezi Cuzkem a Aguas Calientes, odkud se k nalezišti vystupuje a bylo nutno turisty evakuovat helikoptérou.

Jak tak David křížoval sídlo všemi směry, dostal se najednou do úzkého průchodu a ocitl se před něčím, co považoval za vchod. Zastavěný. Přivolal tedy místní archeology, kteří na „ztraceném městě Inků“ pracovali, a ti slíbili, že záhadu prozkoumají. Ale nepodnikli nic.

Po návratu domů se David obrátil na peruánskou ambasádu jak ve Španělsku, kde zrovna pracoval, tak ve Francii. Nikdo však neprojevil zájem.

Nezdá se vám pobuřující přihlížet byrokratické strnulosti a nezájmu některých ignorantů v institucích na celém světě? No nemáte chuť je vytáhat za pačesy?

Cvok nebo seriózní chlapík?

Nakonec při čtení jedněch specializovaných novin narazil na francouzského archeologa Thierry Jamina usazeného v Cuzcu a popsal mu situaci. Ten byl zpočátku přesvědčen, že jde o nějakého trhlouše, když mu David vykládal, jak se octl před tajným, běžně neviditelným vchodem v místě, které bylo celá léta zkoumáno a píd' po pídí odhalováno, po kterém dusaly už miliony návštěvníků, a o kterém se dosud předpokládalo, že je objev kompletní.

Po zhlédnutí fotografií shledal Thierry, že se vstup podobá vchodům pohřebních sídlisk, které už navštívil v jedné peruánské nekropoli. Nasedl na oře spolu s kamarády archeology a vydali se na Machu Picchu.

Vzhledem k tomu, že naleziště bylo prohlášeno Unesco za světovou památku, bylo vyloučeno vrtat se v zemi. Za přítomnosti ředitele naleziště a desítky tamních archeologů se tedy rozhodli použít elektromagnetické rezonance a georadaru, což je přístroj umožňující lokalizovat pod povrchem země působení elektromagnetických vln.

Něco jako rentgen podzemí. Ukázalo se zároveň, že vchodová zeď datuje z doby Inků.

Neuvěřitelný objev století

Zjevilo se, že pod nimi vede do hloubky schodiště do velkého sálu s 3 m stěnou, napojující se na 10 dalších prohlubenin 2 m dlouhých a 1 m širokých, podobajících se sarkofágům. Vše připomínalo význačné pohřebiště. Zkoumali také přítomnost kovů a v každé prohlubenině objevili bohatý depozit zlata a stříbra. Mráz jim z toho běhal po zádech (no to by mě tedy taky).

Všichni byli totiž přesvědčeni, že na Machu Picchu už bylo vše odhaleno a nikomu se o podobném nálezu ani nesnilo. Výsledkem bylo, že velmi pravděpodobně padli na pohřební místo jedné z velkých osobností Inků.

Je známo, že město bylo založeno císařem Pachacutemem, prvním ze své dynastie, který z malé, bezvýznamné zemičky vytvořil největší impérium, jaké se v Jižní Americe kdy rozkládalo. Byl to takový místní Napoleon a naši archeologové mají za to, že našli jeho mauzoleum i s celou rodinou.

Poplach v Kovářské uličce

Jak se dalo předpokládat, objev zapůsobil jako bomba. Velký rozruch a spoustu polemik. Na výzkumníky se snesly pokusy o diskreditaci, osočování, obvinění z vykrádání hrobů a Thierry dokonce dostal i vyhrůžky smrtí, takže po celý měsíc ho hlídala policejní auta s ochranou.

Člověk se někdy nestačí divit, kam až lidská závist, nepřejčnost, zloba a zášť můžou zajít, nezdá se vám? Nakonec se z události stala politická záležitost, poněvadž se týkala národní ikony Machu Picchu a emblému incké kultury, velkého Pachacuteca. Navíc je ve hře zlato a stříbro, čili suma sumárum veškeré ingredience k tomu, aby se případu zmocnili ti, kteří si přisvojili právo kontroly.

Když si zpětně vybavuji své prolézání sídliskem, mrzí mě, že jsem se ke vchodu nenachomýtla. Ale byla bych si představovala, co ukrývá? Ani ve snu. No napadlo by vás něco podobného?

Chodila jsem tam a snažila si představovat život v době rozkvětu města, co jedli, jak na těch strmých svazích obhospodařovali svá pole, jaké ceremoniály pořádali a jestli žili mírumilovně nebo se i přes posvátnost toho prostředí vraždili, jako my dosud.

Korupce a žárlivost nebo pouhá lidská blbost?

Po té, co se Thierry a jeho kolegové chystali předložit peruánským autoritám návrh na otevření vchodu, vyhrnuly se všemožné nepředstavitelné potíže, nové osočování, které došlo tak daleko, že francouzský ministr kultury musel osobně na místě všechna obvinění dementovat.

Výsledkem, na rozdíl od toho, co by člověk mohl očekávat, dnes není oficiální zahájení exkavací a prohledání sálů za účelem nových poznatků a tím i přínosu pro lidstvo, ale uzavření průchodu k zazděnému vchodu, takže si jej nelze prohlédnout ani zvenku.

Vykutálené, když nechci použít lidového výrazu vyčůrané vedení naleziště se pokusilo o ukradení objevu a přivlastnění si ho. „Přece nenecháme cizince objevit ve své zemi něco tak závratného“... Ale nesčetnými diskuzemi a dohady na tohle téma se sami chytili do vlastní pastí.

4 projekty na otevření vchodu, které Thierry se skupinou předložili, byly pokaždé zamítnuty. Údajně z technických a jiných nejneuvěřitelnějších důvodů. Falešné informace, že Thierry chce zničit Machu Picchu se dokonce objevily i v tisku. Dalším argumentem bylo vyhrabání 100 let staré historiky ještě z doby kolonizace Španěly, kdy odtamtud bylo ukradeno 40 000 předmětů.

...„Mám šťastnou hvězdu“

Nicméně obdivuji Thierryho optimismus a skromnost, že jednoho dne bude vchod zpřístupněn, ať už s ním, nebo bez něj. „Lidé chtějí znát situaci. Chtěl bych být myškou a moct prolézt mezi kameny dovnitř“, sní Thierry. (Lezla bych teda hned za ním, ale ne, pro zlato ne).

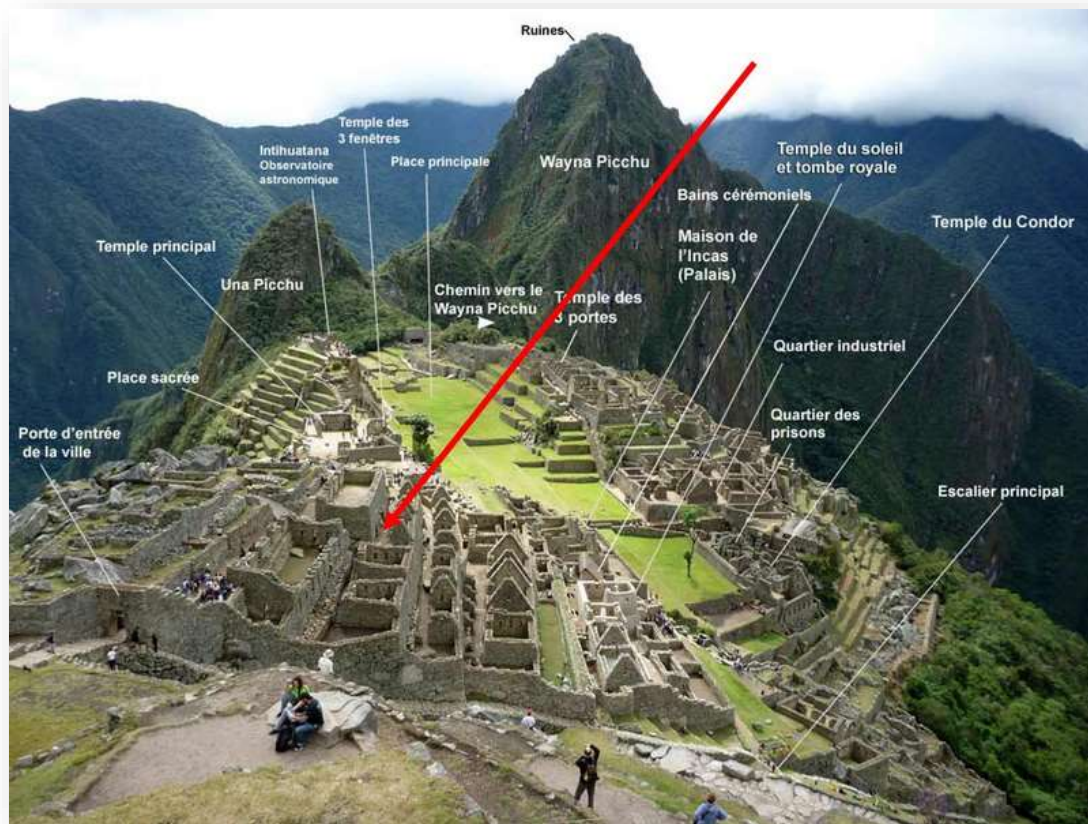
„Nejde mi pouze o objevy jako takové, pro mě se jedná i o hledání spirituality, před podobnými nálezy má člověk zůstat pokorný a vděčný za to, že se mu poštěstilo na nich pracovat. Podle mě náhody neexistují. Před každou expedicí klademe obětní dary matce Zemi a v lese pořádáme ceremonie se šamanem“, vysvětluje francouzský diplomovaný archeolog a já s ním naprosto tento postoj sdílím.

„Jsem přesvědčen, že se tam nalézají spousta informací o inckém impériu a o předkolumbijských civilizacích. Z hlediska historie a archeologie jde o opravdový poklad a zároveň o neuvěřitelný zázrak, když si představím, že milióny turistů a archeologů prolézají celá léta uličky města a nikdo se dosud před zadržným vchodem neoctl“.

Povídá se, že poklad z Cuzca byl ukryt v Paititi, posledním útočišti Inků, ale není vyloučeno, že se nějaká jeho část nachází v podzemí právě těchto sálů pod Machu Picchu.

Dech beroucí pověst

A mám pro vás ještě fantastičtější zjištění:

k Machu Picchu a pod ním ležících Aguas Calientes se vztahuje místní legenda, dle které zde existuje „viditelná, ale neviditelná“ brána, která bude otevřena v příhodný čas.

Paradoxní je, že při celkovém pohledu na naleziště je tenhle monument vidět, vyčnívá přímo, jako nos v obličejí.

Vyskytuje se zde další enigma, a sice že celé naleziště bylo vytvořeno ve 3D, což je možno vidět i na netu - <https://www.youtube.com/watch?v=YI6M9LC4Pn0> a tam, jako by brána neexistovala. Vůbec není zobrazena. Obdélníková budova dominující celé naleziště byla zřejmě Pachacutekovým mauzoleem. Nachází se přímo na cestě k chrámové oblasti, je klíčovým objektem celého města.

Pokud jste dočetli až sem, mám pro vás ještě malou perličku. Děkuji vám za pozornost, moc ráda jsem to byla zrovna já, kdo s vámi sdílel jednu ze vzrušujících zajímavostí poslední doby a už se těším na další setkání s vámi.

Třešinka na dortu

Jako pointu bych už jen dodala, že nad zazděným vchodem je kámen, na který ještě před uzavřením průchodu nějaký turista načmáral bílou barvou nápis „TREZOR“ neboli poklad a šipku směřující dolů. Peruánští archeologové, které David Krispi zpočátku přivolal, jistě nebrali nápis vážně. Jejich škoda, byli by našli pohřebiště oni a celá záležitost byla třeba už dávno vyřešena.

Měla bych chuť se na místo znovu vypravit, plahočit se dýchavičně po strmém svahu nahoru, hladit si krotké lamy, zažvýkat si opět lístky koky na vyrovnání tlaku, obdivovat pohledy na okolní hory tajemně zahalené do mlhy a naplňovat se posvátností prostředí, které na vás chca nechca dýchá, i když ho nevnímáte a povznášet se nad obyčejnost lidskou. I přes zastavěný vchod stojí tohle místo za podívanou, už jen pro tu neobyčejnou atmosféru...

